

Sygn. akt *IV Cz 475/13*

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSO Andrzej Jastrzębski (spr)**

Sędziowie SO: **Elżbieta Jaroszewicz, Mariusz Struski**

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2013 roku na posiedzeniu niejawnym skargi wnioskodawców J. A. i M. A.

z udziałem uczestników postępowania B. N., A. N., E. N., E. G., S. G., G. L.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia **wnioskodawców**

od postanowienia **Sądu Rejonowego w Lęborku** z dnia 28 czerwca 2013 r., sygn. akt **INs 369/12**

postanawia: **oddalić zażalenie.**

IV Cz 475/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku oddalił wniosek J. A. i M. A. o wyłączenie sędziego (...) od prowadzenia sprawy, wskazując że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi jakakolwiek przyczyna wymieniona w art. 48 § 1 k.p.c. i art. 49 k.p.c.

Sąd I instancji podkreślił również, że sędziego orzekającego w tej sprawie nie łączy też z którąkolwiek ze stron stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności. Za nieuzasadnione przyjął też Sąd Rejonowy twierdzenia wnioskodawców, jakoby Sędzia prowadzący sprawę czynił to w sposób wadliwy, w szczególności faworyzowała któregoś z uczestników postępowania. Ponadto w świetle oświadczenia sędziego brak podstaw, by wnosić, iż istnieją przesłanki uzasadniające jej wyłączenie od rozpoznania niniejszej sprawy.

Powyższe postanowienie zaskarżyli wnioskodawcy, wskazując iż nie zadowala ich oddalenie jej wniosku o wyłączenie sędziego, ponieważ nie odpowiada ono na podniesione przez nich w skardze zarzuty, w zakresie nierównego traktowania wszystkich uczestników postępowania i jest lapidarne

Konkludując żalący podtrzymali swój wniosek o wyłączenie sędziego od prowadzenia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niezasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zważyć należy, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przyczyny określone w artykule 48 k.p.c. bezwzględnie wyłączenia sędziego z mocy ustawy.

Do akt sprawy zostało dołączone oświadczenie sędziego z treści którego wynika, że nie zachodzą przyczyny do jej wyłączenia, o których mowa w art. 49 k.p.c.

W świetle wyjaśnień sędziego, a także twierdzeń żalących się wnioskodawców nie można uznać, aby istniały podstawy do wyłączenia sędziego na podstawie artykułu 49 kodeksu postępowania cywilnego. Przywołany przepis przewiduje wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy w sytuacji, gdy jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Ugruntowane stanowiska tak doktryny jak i orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że nie wystarcza jakikolwiek okoliczność, by można było uważać ją za nieprzychylną, inaczej bowiem strona w każdej sprawie żądać wyłączenia sędziego jeżeli tylko uważa go za nieprzychylnego sobie. Prowadziłoby to do konsekwencji przez ustawodawcę niezamierzonych. Jakie okoliczności mogłyby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego, o tym decydują okoliczności danej sprawy. Muszą one jednak uzasadniać przypuszczenie, że sędzia przy rozpoznawaniu sprawy, z racji swojego nastawienia do osoby będącej stroną będzie prowadził sprawę stronniczo. Innymi słowy stosunek ten musi uzewnętrzniać się w sposób usprawiedliwiający w powszechnym odczuciu wspomniane wyżej przekonanie. Powyższa wykładnia treści art. 49 kpc pozostaje w zgodności z orzecznictwem Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, który w sprawie Švarc i Kavnik przeciwko Słowenii (orzeczenie z 8.02.2007 r., Izba (Sekcja III) skarga nr 75617/01) wyraził pogląd, że przy rozstrzyganiu czy w danej sprawie istnieje uprawniony powód do obaw, iż konkretny sędzia nie jest bezstronny, pogląd strony zainteresowanej jest ważny, ale nie rozstrzygający. Decydujące jest to czy obawa może być uznana za obiektywnie uzasadnioną.

W ocenie Sądu rozpoznającego zażalenie żalący się wnioskodawcy nie wykazali obiektywnie aby podstawę wyłączenia sędziego stanowiła jej stronniczość wyrażająca się przychylnością wobec jednej ze stron postępowania.

W szczególności nie może o powyższym świadczyć fakt, iż Sędzia nie podejmowała wszystkich żądanych przez uczestników postępowania czynności opisanych w treści wniosku o wyłączenie. Należy zwrócić uwagę skarżących, iż Sąd podejmuje czynności, w szczególności przeprowadza postępowanie dowodowe, w sposób pozwalający na należyte rozstrzygnięcie sprawy. Sąd też, na podstawie zgłoszonych i przedstawionych przez uczestników postępowania dowodów, orzeka w sprawie, co jednak nie oznacza, że Sąd jest zobowiązany do akceptowania wszystkich zgłaszanych wniosków dowodów jak i innych wniosków zgłaszanych w sprawie.

W konsekwencji w ocenie sądu II instancji, w świetle treści art. 49 kpc samo przeświadczenie skarżących się wnioskodawców co do tego, że sędzia prowadzi proces w sposób wadliwy, nieskuteczny, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest podstawą do wyłączenia sędziego, ponieważ strona może zwalczać wadliwe orzeczenia podejmowane tak w toku postępowania jak i orzeczenie kończące sprawę za pomocą środków odwoławczych opisanych w treści kodeksu postępowania cywilnego.

Wobec powyższego uznając, że w sprawie nie zachodzą przesłanki, o których mowa w treści art. 49 kpc orzeczono jak w sentencji postanowienia, na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.